

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ronny Rohart

κατά

Federale Pensioendienst

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας, κατά τον καθορισμό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων εργαζομένου ο οποίος απασχολήθηκε ως μισθωτός στο εν λόγω κράτος μέλος πριν γίνει μόνιμος υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο οποίος εκτέλεσε, αφού έγινε μόνιμος υπάλληλος της Ένωσης, την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία του στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν χορηγείται στον εργαζόμενο αυτόν το ευεργέτημα της εξομοίωσης της περιόδου της στρατιωτικής θητείας με περίοδο πραγματικής εργασίας του ως μισθωτού, ευεργέτημα του οποίου θα ετύγχανε εάν ασκούσε, όταν κλήθηκε να εκτελέσει τη θητεία αυτή ή επί ένα τουλάχιστον έτος κατά τη διάρκεια της τριετίας που ακολούθησε την αποδέσμευση από τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, εργασία καλυπτόμενη από το εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα.

(¹) ΕΕ C 182 της 28.5.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Oldenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΝΚ

(Υπόθεση C-231/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Οδικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 — Κανονισμός (ΕΕ) 165/2014 — Υποχρέωση χρήσεως ταχογράφου — Εξαίρεση όσον αφορά τα οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ζώων από αγροκτήματα σε τοπικές αγορές και αντιστρόφως ή από αγορές προς τοπικά σφαγεία)

(2019/C 131/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Oldenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NK

παρισταμένων των: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Διατακτικό

Η έκφραση «τοπικές αγορές», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ιστ', του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και (ΕΚ) αριθ. 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 165/2014 του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, έχει την έννοια ότι δεν μπορεί να δηλώνει ούτε τη συναλλαγή που πραγματοποιείται μεταξύ ενός χονδρεμπόρου ζώων και ενός κατόχου αγροτικής εκμεταλλεύσεως ούτε τον ίδιο τον χονδρέμπορο ζώων, και επομένως η εξαίρεση που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να επεκταθεί στα οχήματα που μεταφέρουν ζώα απευθείας από αγροκτήματα προς τοπικά σφαγεία.

(¹) EE C 221 της 25.6.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του *Rechtbank Amsterdam* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος εις βάρος του TC

(Υπόθεση C-492/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Άρθρο 12 — Συνέχιση της κρατήσεως ενός προσώπου — Άρθρο 17 — Προθεσμίες για την έκδοση της αποφάσεως περί εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την αυτοδίκαιη αναστολή του μέτρου κρατήσεως μετά την πάροδο 90 ημερών από τη σύλληψη — Ερμηνεία σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης — Αναστολή των προθεσμιών — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 6 — Δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια — Αποκλίνοσες ερμηνείες της εθνικής νομοθεσίας — Σαφήνεια και προβλεψιμότητα)

(2019/C 131/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Εκζητούμενο πρόσωπο στην υπόθεση της κύριας δίκης

TC

Διατακτικό

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε διάταξη του εθνικού δικαίου, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει γενική και άνευ όρων υποχρέωση απολύσεως του προσώπου που καταζητείται και συλλαμβάνεται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως, μόλις παρέλθει προθεσμία 90 ημερών από τη σύλληψή του, εφόσον υφίσταται πολύ σοβαρός κίνδυνος διαφυγής του, ο οποίος δεν μπορεί να μειωθεί σε αποδεκτό επίπεδο διά της επιβολής καταλλήλων μέτρων.

Το άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομολογία κατά την οποία επιτρέπεται η συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου προσώπου και μετά την παρέλευση της προθεσμίας των 90 ημερών, βάσει μιας ερμηνείας της διατάξεως αυτής του εθνικού δικαίου σύμφωνα με την οποία η εν λόγω προθεσμία αναστέλλεται οσάκις η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίζει είτε να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είτε να αναμείνει την απόφαση επί αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε άλλη δικαστική αρχή εκτελέσεως, είτε, ακόμη, να αναβάλλει τη λήψη αποφάσεως σε σχέση με την παράδοση, επειδή στο κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα υφίσταται ενδεχομένως υπαρκτός κίνδυνος να υποστεί ο καταζητούμενος απάνθρωπες ή εξευτελιστικές συνθήκες κρατήσεως, καθόσον η νομολογία αυτή δεν διασφαλίζει τη συμβατότητα της εν λόγω διατάξεως του εθνικού δικαίου με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584, προκύπτουν δε από αυτήν αποκλίσεις δυνάμενες να έχουν ως συνέπεια διαφορετική διάρκεια συνεχίσεως της κρατήσεως.

(¹) EE C 381 της 22.10.2018.